

Mikael Randrup
Byrialsen
är universitetslektor vid
Aalborg University
Business School.

Finn Olesen
är professor vid Aalborg
University Business
School.

Modern makroekonomisk teori – reflekteras den i hur den ekonomiska politiken utformas?

Under lång tid har modern makroekonomisk teori hängt sig fast vid äldre tiders nyklassiska förståelse. Även om den ger rum för vissa slag av ofullständigheter förutsätter den i det långa loppet ett utfall som präglas av perfektion och harmoni med full sysselsättning.

En del skulle argumentera för att storyn som berättas av den moderna makroekonomins huvudfråga inte är i fas med det verkliga livets sakförhållanden. Därför ifrågasätter de att huvudfrågan sätter upp scenariot för hur den ekonomiska politiken borde utformas.

Huvudfrågan dominerar i stor utsträckning den offentliga debatten kring makroekonomiska frågor. Hur är det med de alternativa synsätten? Kommer de till tals i den offentliga debatten då olika slag av ekonomiska problem diskuteras?

I denna artikel tar vi upp varierande aspekter rörande den moderna makroekonomiska huvudfrågan. I följande avsnitt ger vi en kort introduktion till den moderna makroekonomiska teorins status. Sedan ger vi kritik av huvudfrågan, vilket följs av ett avsnitt som pekar på två alternativ som bägge försöker koppla ihop ekonomisk teori med det verkliga livets sakförhållanden. Men varför är ekonomiska idéer viktiga för allmänheten? Det diskuterar vi i det följande. Artikeln avslutas av några sammanfattande anmärkningar.

Huvudfrågan i modern makroekonomisk teori

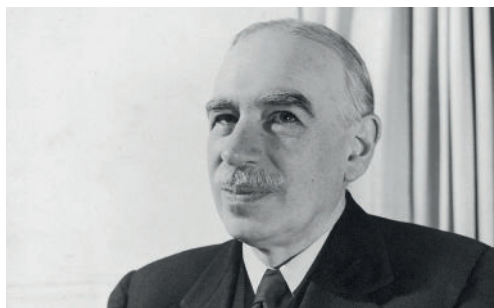
Keynesianismen dominerade makroekonomin under årtiondena efter andra världskriget.¹⁾ Med inspiration av erfarenheterna från den stora depressionen på 1930-talet enades de flesta

nationalekonomer om behovet av att göra både en finans- och en penningpolitik för att nå en nivå på sysselsättningen som närmar sig full sysselsättning. Hur som helst dök det i slutet av 1960-talet upp en annan syn på ekonomisk politik. Dessa ekonomer – som kallas monetarister – argumenterade för att problemet med ofrivillig arbetslöshet hade lösts i de flesta länder. När det förhåller sig så borde politikerna snarare bry sig om att lösa inflationens problem. Sålunda rådde de politikerna att ställa finanspolitiken åt sidan och koncentrera sig på reglerna för penningpolitiken. Med rätt slags fokus på penningpolitiken var det möjligt att nå en låg och stabil nivå på inflationen till gagn för samhället, såsom det förklaras av Friedman (1968).

”Ute i det verkliga livet kan både varumarknaden och arbetsmarknaden karakteriseras av olika slags ofullständigheter.”

Senare förädlades den makroekonomiska teorin av två nya skolor. En del – kallade nyklassiker – argumenterade för att makroekonomin borde ha en explicit mikroekonomisk grund då teorin borde förklara hur enskilda hushåll och företag kunde nå ett optimalt utfall över tid, till exempel hur hushåll på ett framgångsrikt sätt kunde maximera sin nytta från en period till en annan. Som sådant skulle det individuella beteendet införliva ett ekonomiskt handlingsätt som baserar sig på rationella förväntningar.

Hur som helst provocerade detta slag av harmonisk optimalitet, som nyklassikerna hävdade att fokuserar uteslutande på utbudssidans aspekter, en annan grupp av nationalekonomer. Då de – kallade nykeynesianer – pekade på tendenserna till recession i de flesta länder under 1970- och 80-talet, talade de för att efterfrågesidans aspekter är viktiga i det korta tidsperspektivet. En ekonomi kan stanna borta från sin nivå av full sysselsättning för en längre period. Ute i det verkliga livet kan både varumarknaden och arbetsmarknaden karakteriseras av olika slags ofullständigheter.

John Maynard Keynes makroekonomiska teori om behovet av att göra både en finans- och en penningpolitik för att komma nära full sysselsättning, enades de flesta nationalekonomer om efter den stora depressionen på 1930-talet.

Milton Friedmans monetaristiska teori argumenterade för att rätt slags fokus på penningpolitiken gör det möjligt att nå en låg och stabil nivå på inflationen till gagn för samhället.

På kort sikt kan det finnas behov av att göra både finans- och penningpolitik som strävar efter att minska recessionstendenserna och försöker hantera andra slags strukturella ekonomiska problem. I varje fall, rörande utvecklingen på lång sikt, var nykeynesianerna ense med nyklassikerna om att ekonomierna kommer att uppträda kring ett särskilt jämviktstillstånd. Ytterligare enades de om metodologin.

Så varför inte försöka kombinera dessa två teoretiska referensramar? Varför inte försöka göra en ny nyklassisk syntes i makroekonomin? Och gradvis stiger en sådan syntes fram och erövrar den makroekonomiska arenan så att den utgör vår moderna makroekonomiska förstälse. ²⁾ I det korta perspektivet kan ekonomierna inte förväntas arbeta mot perfektion då de of-

ta karakteriseras av ofullständigheter. Marknaderna är i allmänhet inte perfekta konkurrensutsatta marknader och bristerna i flexibiliteten, till exempel omständigheterna på arbetsmarknaden, bestäms i viss utsträckning av institutionella arrangemang. När det förhåller sig så har centralbanken en roll att spela. Genom att manipulera de nominella räntorna sätter den realräntan så att den kan hålla den aggregerade efterfrågan och det aggregerade utbudet i jämvikt.

”Varför inte försöka göra en ny nyklassisk syntes i makroekonomin? Och gradvis stiger en sådan syntes fram och erövrar den makroekonomiska arenan så att den utgör vår moderna makroekonomiska förståelse.”

En kritik om att vara en alltför vacker historia

För en del fungerade den senaste globala ekonomiska krisen, från 2008 framåt, som en ögonöppnare då de såg på den moderna huvudfåran. Vad den förutspådde var inte i fas med vad som verkligen skedde – finansmarknaderna frös och återverkningarna på varu- och arbetsmarknaderna var förödande. Även om den är elegant och logiskt sammanhängande ritar den moderna huvudfåran en bild av makroekonomin som inte är närvarande i det verkliga livet. I allmänhet fångar teorin inte vad som är på gång i de moderna finansiella och globalt sammanlänkade ekonomierna.

Således har den makroekonomiska huvudfåran, inte överraskande, kritiserats inte bara av heterodoxa nationalekonomer utan även av sådana som kommer närmare huvudfåran, se till exempel Byrialsen och Olesen (2014) och Stiglitz (2018).

För dessa kritiker berättar huvudfåran en alltför vacker historia om harmoniskt fungerande ekonomier som flyttats långt bort från verklighetens sakförhållanden. Många av dess centra-

la utsagor hade falsifierats av empirisk evidens. Såsom Juselius (2011) poängterar:

”... det är måhända inte överraskande att dessa modeller ofta haft svårt att beskriva makroekonomiska data. Det icke-stationära starka utbredning i ekonomiska tidsserier är i sig ett bevis för det faktum att vi inte vet i vilken riktning framtiden rör sig ... vi måste förlita oss på sådana orealistiska antaganden att största delen av resultaten kan dömas ut som empiriskt irrelevanta från början.”

Därför måste huvudfåran förändras. Och naturligtvis accepterar en del av huvudfårans anhängare det.³⁾ I synnerhet efter 2008 har vi alla lärt oss att finansiella aspekter har betydelse och att moderna ekonomier är sammanlänkade med varandra, särskilt genom finansmarknaderna. Ytterligare, rörande användningen av traditionell stabiliseringspolitik, är en av läxorna från ”nollscenariot” att konventionell penningpolitik inte räcker i sig – det vet vi av erfarenheten av kvantitativa lättnader. Likväl kan det finnas en viktig roll för finanspolitiken att spela då multiplikatorerna ser ut att vara större än förväntat (särskilt då ekonomierna fastnat i ”nollscenariet”, se till exempel Blanchard och Leigh (2013)).

Två alternativ till den moderna huvudfåran

Även om den moderna huvudfåran i någon grad blivit ett dominerande paradigm inom makroekonomi, existerar det i själva verket alternativ till det tänkandet. I denna artikel fokuserar vi på två skolor som båda strävar efter att få ekonomisk teori i bättre samstämmighet med det verkliga livets sakförhållanden; postkeynesianism och beteendekonomi.

De flesta postkeynesianerna ser sig själva som efterföljare till Keynes då de argumenterar att moderna ekonomier ska ses som ett öppet och föränderligt socialt system där utfallet beror på vilken väg som valts; se till exempel Chick och Dow (2005). Det betyder att ekonomin uppträder på ett evolutionärt sätt. Dessa nationalekonomer kastar ljus på tre nyckelbegrepp: tid, osäkerhet och pengar. Hushållens och företagets beteende bestäms inom en tidsram av kalendertid och likaledes handlar de i en omgivning som karakteriseras av osäkerhet, vilket betyder att

framtiden i många avseenden är omöjlig att känna till. I denna situation har de ett behov av att inringa sina ekonomiska beslut. Och det gör de med att göra upp kontrakt som är formulerade i monetära termer, med andra ord spelar pengar roll. ⁴⁾

Därför accepterar postkeynesianerna i allmänhet att den ekonomiska världen inte är en värld av harmoni och optimalt utfall. Snarare är läxan som går att lära sig av den ekonomiska historien i de flesta länder en berättelse om ekonomier som inte befinner sig i jämviktstillstånd. Och huvudfårans teori är inte så ivrig på att förklara vad som händer då ekonomierna råkar i ett tillstånd av icke-jämvikt, den är mycket mer fokuserad på saker som handlar om jämviktstillstånd. ⁵⁾

”Hushållens och företagens beteende bestäms inom en tidsram av kalender-tid och likaledes handlar de i en omgivning som karakteriseras av osäkerhet, vilket betyder att framtiden i många avseenden är omöjlig att känna till. I denna situation har de ett behov av att inringa sina ekonomiska beslut.”

Beteendekonomen strävar också efter att föra samman ekonomisk teori med det verkliga livets sakförhållanden. Av tankeriktningen om bunden rationalitet har vi länge vetat att hushåll och företag handlar utifrån ”tumregler” snarare än att de söker de första bästa lösningarna. De har inte vare sig tid eller den kognitiva förmågan att eftersöka det optimala utfallet. De nöjer sig med att fatta beslut som fungerar. Det betyder att det optimala utfallet är något som presenteras i textböcker, inte en bild av vad som sker i det verkliga livet. ⁶⁾

Såsom Simon (1979) sade det: ”Två begrepp är centrala för karakteriseringen: sökande och satisfiering ... Så fort hen upptäckte ett alterna-

tivt val för att möta hens nivå på sin aspiration skulle hen avsluta sin sökan och välja det alternativen. Jag har kallat detta sätt att välja för satisfiering”. Genom att handla i enlighet därmed är hushåll och företag tvungna att göra misstag av något slag. Det har vi alla erfarenhet av. Och ekonomisk teori måste erkänna detta som ett faktum.

Det är inte överraskande att beteendekonomin har nått inflytande längs med åren. Den har blivit rätt framgångsrik och har attraherat en ökande mängd anhängare då den på den på många sätt verkar förnuftig i skenet av empirisk evidens. Den förklarar på ett övertygande sätt hur människor handlar i det verkliga livets situationer. ⁷⁾

Varför är ekonomiska idéer viktiga?

”Många regeringsprogram bygger på idéer som inte längre stöds av majoriteten av akademiska nationalekonomer”, Frey och Iselin (2017).

Från det ovanstående uttalandet kan två relevanta bitar av information identifieras: för det första är ekonomiska idéer viktiga för att utforma regeringspolitik och för det andra stöds inte all regeringspolitik av de senaste ekonomiska idéerna. Det är inte ett nytt fenomen att ekonomiska idéer har stor betydelse för att utforma politiska strategier. Enligt Kærgaard (2019) har nationalekonomerna som grupp förlorat mycket av sitt politiska inflytande i Danmark sedan början av 1970-talet, då 6 av 19 ministrar i regeringen under den tiden var ekonomer. Trots bortfallet av politisk makt har ekonomerna fortfarande en tendens att försöka vara experter även i frågor som ligger utanför deras egen disciplin, såsom Pedersen (2019) poängterat.

För att identifiera hur ekonomiska idéer påverkar till exempel ekonomisk politik är det viktigt att skilja mellan kortsiktiga och långsiktiga strategier. I de följande avsnitten presenteras exempel på både kortsiktiga och långsiktiga ekonomiska strategier och hur de utformas.

De flesta nationalekonomer uppfattar den ekonomiska aktiviteten som bestämd av den aggregerade efterfrågan i det korta perspektivet. Den nyligen inträffade covid-19-pandemin visar tydligt att både nationalekonomer och politiker i olika länder föreslår keynesiansk efterfrågepo-

*”Medan politiker hävdade att
åtstramning är lösningen på den
ekonomiska krisen, var en del national-
ekonomer mer kritiska mot den
hållningen.”*

litik som lösning på att stabilisera ekonomin, efter att pandemin drabbat de flesta länder med en kombinerad efterfråge- och utbudsschock. Även om denna åsiktskonkurrens mellan politiker och nationalekonomer kan te sig trivial, uppenbarar sig efter den stora recessionen den motsatta situationen, såsom uttalandet av Frey och Iselin (2017) låter påskina.

Medan politiker hävdade att åtstramning är lösningen på den ekonomiska krisen, var en del nationalekonomer mer kritiska mot den hållningen. Till exempel tvingades åtstramning på den grekiska ekonomin, såsom det krävdes av EU och IMF som ett villkor för räddningspaketet till ekonomin. Denna åtstramningspolitik lutar sig mot tröskeln som presenteras i Reinhart och Rogoff (2010), där en skuld på över 90 procent i förhållande till bnp minskar den genomsnittliga tillväxtnivån med nästan 4 procent. Både den tidigare EU-kommissionären för ekonomiska och monetära ärenden, Olli Rehn, och den amerikanska kongressledamoten Paul Ryan har återgett resultaten från Reinhart och Rogoff (2010) och låtit dem påverka sitt tänkande i ekonomiska frågor, se till exempel Herndon et al. (2014).

Hur som helst ska analysen i Reinhart och Rogoff (2010) enligt Herndon et al. (2014) tolkas med varsamhet: det viktigaste är att inte alla länder i samplet inkluderades i analysen. Såsom argumenteras i deras artikel är effekterna av misstagen i analysen substantiella, eftersom en korrigerig av felet ändrar slutsatsen om korrelationen mellan hög offentlig skuldsättning och ekonomisk tillväxt, för att därigenom ge väg för en omvärdering av åtstramningsstrategin, Herndon et al. (2014).

Ytterligare kunde det frågas angående slutsatsen som Reinhart och Rogoff drar: avslöjar korrelationen mellan offentlig skuld och ekonomisk

tillväxt någonting om orsakssambandet? Leder en hög offentlig skuldkvot till lägre ekonomisk tillväxt eller leder en låg ekonomisk tillväxt till en högre offentlig skuldkvot?

Politiker som förespråkar åtstramning måste vara övertygade om att kausaliteten går från en hög offentlig skuldkvot till lägre ekonomisk tillväxt, vilket är orsaken till att sträva efter en lägre offentlig skuld. Å andra sidan argumenterar Blanchard och Leigh (2013) för att de fiskala multiplikatorerna är högre än förväntat, och deras resultat antyder att åtstramning kan leda till högre offentlig skuldkvot, vilket vänder om orsakssambandet.

Reformer för att öka utbudet av arbetskraft

Ett annat exempel på att använda ekonomiska idéer för att utforma politiska strategier är frågor relaterade till utbudet av arbetskraft. I många länder har arbetsmarknadsreformer använts för att öka utbudet av arbetskraft. Under det att många nationalekonomer ifrågasatt effekten av sådana reformer, se till exempel Mortensen et al. (2017), tycks politikerna fortfarande tro att ytterligare arbetsmarknadsreformer är det bästa sättet att öka utbudet av arbetskraft. Ett välkänt exempel är fokus på arbetslöshetsersättningar som ett viktigt verktyg för att påverka nivån på arbetslösheten i ekonomin. Enligt de politiska argumenten leder en sänkning av arbetslöshetsersättningarna till större incitament att aktivt delta på arbetsmarknaden. Dock ger, såsom Byrialsen och Raza (2018) och Raza et al. (2021) diskuterar, varken ekonomisk teori eller empirisk forskning bevis för denna föreställning.

Ett tredje exempel går att finna i diskussionen om regleringen av bostadsmarknaden. I en färsk rapport av den danska centralbanken (Danmarks Nationalbank 2021) argumenterar den för att regleringen måste införas för att minska bostadsmarknadens sårbarhet och för att göra makroekonomin i allmänhet mer robust. Det danska ekonomiska rådet skiljer åt stabiliteten på de finansiella marknaderna från tåligheten i ekonomin i allmänhet. Enligt rådets senaste översikt (DØRS 2022) leder reglering av låne-marknaden inte nödvändigtvis till en minskning av sårbarheten på de finansiella marknaderna,

men däremot leder den till bättre makroekonomisk hållbarhet. Medan nationalekonomerna ser ut att vara ense om effekten på den makroekonomiska hållbarheten, avvisade regeringen alla tankar om reglering av bostadsmarknaden hösten 2021, eftersom prisökningen på bostäder var i avtagande.

Medan nationalekonomerna var mer bekymrade om regleringen av lån och därigenom lånestocken bland hushållen och dess effekter på den makroekonomiska stabiliteten, i fall av chocker som sjunkande bostadspriser eller högre räntor, var politikerna mer bekymrade om frågor kring prisreglering på bostadsmarknaden som isolerad företeelse.

”Då ekonomiska idéer är ytterst viktiga för utformningen av politiska strategier, är behovet av att ha tillgång till ekonomiska idéer som återspeglar världen vi råkar leva i av största betydelse. Därför måste det finnas ett slags samstämmighet mellan vad en given ekonomisk teori hävdar och sakförhållandena i det verkliga livet.”

Så varför denna tendens att utforma politiska idéer utifrån ”felaktiga” ekonomiska idéer? Enligt Kærgeard (2019) har de politiska debatterna och den akademiska forskningen i ekonomi rört sig i den motsatta riktningen under de senaste decennierna. Medan de politiska debatterna hållit fokus på liberaliseringar av marknader och nyttan av mer konkurrensutsatta marknader, har akademiska nationalekonomer i högre grad fokuserat på nya områden, till exempel beteendekonomi som ett alternativ till existerande ekonomiska idéer. Dessa avvikelser i fokus kan vara en viktig orsak till glappet mellan ekonomiska idéer och politiska strategier.

Då ekonomiska idéer är ytterst viktiga för ut-

formningen av politiska strategier, är behovet av att ha tillgång till ekonomiska idéer som återspeglar världen vi råkar leva i av största betydelse. Därför måste det finnas ett slags samstämmighet mellan vad en given ekonomisk teori hävdar och sakförhållandena i det verkliga livet. I någon utsträckning måste ekonomiska teorier vara realistiska till sitt innehåll. En sökan efter alternativ till teorierna i den rådande huvudfåran är därför en nödvändighet inte bara för ekonomer och politiker, utan även för den allmänhet som påverkas av en given ekonomisk politik.

Avslutande anmärkningar

Genom att vara heterodox, se upp i skyn, framställa en analogi, ser du en vid horisont med många stjärnor. Genom att hålla dig till huvudfåran ser du inte samma slag av variation. Du ser enbart en strukturerad formation. Det betyder att den moderna makroekonomiska huvudfåran fokuserar på att identifiera den unika intertemporal vägen till jämvikt utan att göra många överväganden om tillstånd av icke-jämvikt utanför denna väg. För andra är mångfalden av stjärnor så överväldigande talrik att det är svårt om inte omöjligt att identifiera klara strukturer.

Heterodoxa nationalekonomer accepterar att hushåll och företag utvecklar sitt ekonomiska beteende i en omgivning som karakteriseras av osäkerhet.⁸⁾ I den egenskapen handlar de utifrån ofullständiga förväntningar mot en osäker framtid.⁹⁾ Till yttermera visso försöker de minimera de negativa konsekvenserna av att göra misstag. Därför är tid, och pengar (finansiella angelägenheter i allmänhet), två ytterst viktiga begrepp för dem. Det betyder att berättelsen som postkeynesianerna och beteendekonomer berättar, i motsats till huvudfårans förståelse, i allmänhet inte är en som handlar om harmoni och optimalt utfall.

I varje fall vet vi trots det att huvudfåran nått en paradigmatiskt dominans. Detta slag av tänkande kontrollerar vad som teoretiskt sett sker vid universiteten, det sätter ramarna för hur ekonomisk politik kan föras och det spelar huvudrollen i hur ekonomiska frågor tas upp i den offentliga debatten.

Men är detta ett viktigt problem? Med all säkerhet är svaret på denna fråga beroende av ens

ekonomiska världsåskådning. En anhängare av huvudfåran ser verkligen inte relevanta alternativ till den rådande förståelsen. För en som inte ansluter sig till huvudfåran är svaret naturligtvis annorlunda. För dem kan nationalekonomisk teori vara så oförenlig med det verkliga livets sakförhållanden att de politiska riktlinjerna som ges utifrån denna teori kan göra mera illa än gott. Det räcker med att nämna åren av åtstramning inom EU, vilket gjorde de redan bekymmersamma ekonomiska omständigheterna – särskilt i de södra delarna av Europa – än värre. När huvudfåran primärt fokuserar glasögonen på de långsiktiga strukturella problemen i ekonomin, med en filosofi om att enbart göra politik på utbudssidan, kan det hända att de kortsiktiga problemen i någon mån glöms bort och förbises.

Även om den moderna makroekonomiska huvudfåran har en paradigmatiske dominans i dagens ekonomi är denna status inte nödvändigtvis berättigad för den. Möjligen kommer framtiden att producera en ny makroekonomisk syntes – denna gång en som står i bättre överensstämmelse med sakförhållandena i det verkliga livet.

Denna syntes kunde rentav kombinera element från både postkeynesianismen och beteendekonomin.

Översättning från engelska: Mikael Kosk

Fotnoter

- 1) För en grundligare presentation av utvecklingen inom modern makroekonomi, se t.ex. Olesen (2022).
- 2) Ett tidigt bidrag till denna förståelse ges av Woodford (2003).
- 3) Se t.ex. Gali (2018).
- 4) Om Keynes och de flesta postkeynesianernas förståelse av osäkerhet, se t.ex. Dow (2016 & 2004).
- 5) Såsom Kirman (2011:62) argumenterar: "Vi skulle vara mer intresserade av perioderna då ekonomin inte går på relativt jämnt, utan av perioderna då det sker ändringar ... vi skulle studera icke-normala perioder i stället för normala sådana, eftersom det är vad som orsakar verkliga problem. Och det är vad vi inte gör ... Det är det huvudsakliga misstaget i makroekonomi. Den riktar sig inte in på de allvarliga problem som vi möter i ett tillstånd utanför jämvikt. Och vi är för det mesta utanför jämvikt."
- 6) Se t.ex. Simon (1979 & 1978), Kahneman (2003) och McFadden (1999).
- 7) I enlighet med Thaler (2017): "Även om varje tillämpning av beteendekonomin inte kommer att göra världen till en bättre plats, tror jag att tillförseln av en mänskligare dimension till ekonomin och utvecklingen av teorier som kan tillämpas på människor, inte bara ekonomiska varor, kommer att göra vår disciplin starkare, mer användbar och utan tvivel mer exakt."
- 9) Om frågor som rör osäkerhet, se t.ex. Olesen (2021).

Referenser

- Blanchard, Olivier, & Leigh, Daniel (2013). Growth Forecast Errors and Fiscal Multipliers, IMF Working Paper – WP/13/1, International Monetary Fund 2013.
- Byrialsen, Mikael Randrup & Olesen, Finn (2014). DSGE: den makroøkonomiske baseline model – en introduktion og en kritik, *Økonomiska Samfundets Tidsskrift*, 2014, Nr. 2, pp. 74–89.
- Byrialsen, Mikael Randrup, & Raza, Hamid. (2018). Macroeconomic effects of unemployment benefits in small open economies: a stock–flow consistent approach. *European Journal of Economics and Economic Policies: Intervention*, 15(3), pp. 335–363.
- Chick, Victoria & Dow, Sheila (2005). The meaning of open systems, *The Journal of Economic Methodology*, 12(3), pp. 363–381.
- Danmarks Nationalbank (2021). Robustheden på boligmarkedet bør styrkes, *Analyse*, Danmarks Nationalbank, 23. juni 2021 – Nr. 16.

- Dow, Sheila (2016). Uncertainty: A Diagrammatic Treatment, *Economics: The Open-Assessment E-Journal*, 2016-3, pp. 1–23.
- Dow, Sheila (2004). Uncertainty and Monetary Policy, *Oxford Economic Papers*, 56(3), pp. 539–561.
- Friedman, Milton (1968). The Role of Monetary Policy, *The American Economic Journal*, 58(1), pp. 1–17.
- DØRS (2022). Danish Economy, spring 2022.
- Frey, Bruno & Iselin, David (2017). Economic ideas you should forget, *VOXeu*, May 27th, 2017. <https://voxeu.org/article/economic-ideas-you-should-forget>
- Galí, Jordi (2018). The State of New Keynesian Economics: A Partial Assessment, *The Journal of Economic Perspectives*, 32(3), pp. 87–112.
- Herndon, Thomas, Ash, Michael, & Pollin, Robert. (2014). Does high public debt consistently stifle economic growth? A critique of Reinhart and Rogoff. *Cambridge journal of economics*, 38(2), pp. 257–279.
- Juselius, Katarina (2011). Time to reject the privileging of economic theory over empirical evidence? A reply to Lawson, *Cambridge Journal of Economics*, 35(2), pp. 423–436.
- Kahneman, Daniel (2003). Maps of Bounded Rationality: Psychology for Behavioral Economics, *The American Economic Review*, 93(5), pp. 1449–1475.
- Kirman, Alan (2011). The economic entomologist – An interview with Alan Kirman, *Erasmus Journal for Philosophy and Economics*, 4(2), pp. 42–66.
- Kærgaard, Niels (2019). Tidligere overvismand: Økonomerne har tabt deres indflydelse på dansk politik, *Berlingske*, 12. september, 2019.
- McFadden, Daniel (1999). Rationality for Economists? *Journal of Risk and Uncertainty*, 19(1), pp. 73–105.
- Mortensen, Nikolaj Houmand, Geist, Anton & Abrahamson, Sebastian (2017). Tidligere overvismand bakker op: Der er ikke flere lavthængende frugter. *Information*, January 5th, 2017.
- Olesen, Finn (2022). Macroeconomics – Developments and Modern Trends, *Journal of Behavioural Economics and Social Systems*, 4, pp. 64–80.
- Olesen, Finn (2021). Den besværlige fremtid – om usikkerhedens svøbe, *Erhvervshistorisk Årbog*, 2021, 1–2, pp. 120–148.
- Pedersen, P. A (2019). Økonomiprofessor: Tag magten tilbage fra økonomerne, *Politiken*, August 25th, 2019.
- Raza, Hamid., Byrialsen, Mikael Randrup., & Stamhus, Jørgen (2021). Revisiting the Macroeconomic Impact of Benefits Generosity. *Review of Political Economy*, pp. 1–22.
- Reinhart, Carmen & Rogoff, Kenneth (2010). Growth in a Time of Debt, *American Economic Review*, 100(2), pp. 573–578.
- Simon, Herbert A. (1979). Rational Decision Making in Business Organizations, *The American Economic Review*, 69(4), pp. 493–513.
- Simon, Herbert A. (1978). Rationality as Process and as Product of Thought, *The American Economic Review*, 68(2), pp. 1–16.
- Stiglitz, J. (2018). Where modern macroeconomics went wrong, *Oxford Review of Economic Policy*, 34(1–2), pp. 70–106.
- Thaler, Richard (2017). From Cashews to Nudges: The Evolution of Behavioral Economics, [Nobel Lecture], *NobelPrize.org*. <https://www.nobelprize.org/uploads/2018/01/thaler-lecture.pdf>
- Woodford, M. (2003). *Interest and Prices: Foundations of a Theory of Monetary Policy*, Princeton University Press.